

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Theses Theologicæ De Gratia, Libero Arbitrio,
Prædestinatione, &c. In Qvibus Doctrina Theologorum
Societatis Jesu contra Corn. Jansenii [Iansenii]
Augustinum Defenditur**

Derkennis, Ignatius

Antwerpiae, 1641

Art. IX. An gratiæ resisti possit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73715)

IDEM n.77. Dico sextò: Credere possumus neminem adulatorum sic gratiâ defitui, vt nunquam ad ostium cordis pulset Dominus, numquam salutare suggerat cogitationes, quibus se ad fidem, pœnitentiam, & salutem possit disponere: singulos & vniuersos trahit & vocat, vt cum filio prodigo ad Patrem reuertantur.

THOMAS STAPLETONVS *Professor Louaniensis tom.2. lib.4. cap.8.* Ex Scriptura & PP. sic concludit: In qualicumque præsentia gratiæ, tamen voluntas liberè dissentit, liberè non credit, liberè non venit, denique etiam liberè contra gratiam pugnat.

Doctrina eadem sæpius impressis Thesibus in scholis publicis Louanij defensa.

Prefide IACOBO IANSONIO *In Thesibus anni 1598. 23. Iunij conclus. 3.* Subdiuiditur gratia actualis in eam quæ est sufficiens tantum & in efficacem. Priorem iustificatis omnibus dari omnino existimamus, non ita posteriorem.

Item anno 1607. 24. Septemb. concl. 2. Item anno 1608. Item anno 1610. 24. Apr. Item anno 1610. 9. Octob.

Prefide IACOBO CLARIO *In Thesibus anni 1600. 19. Ianuar.* Qui signanter addit conclusionem, Gratiam sufficientem & auxilium haberi à quouis adulto pro toto eo tempore quo medietè saltem conuerti & saluari possit: quin etiam ad vitandum nouum peccatum nullam unquam homini negari.

Item anno 1607. 6. Febr. conclus. 2. Item anno 1608. 16. Maij conclus. 5. Item anno 1614. 21. Octob.
Prefide SAMVELE LOYAERTS *In Thesibus anno 1607. 24. Septem. Item 1611. 28. Nouem. Item 1611. conclus. 2. Addit verò concl. 3.* Ad noua peccata vitanda datur adultis peccatoribus etiam obduratis suo modo gratia sufficiens.

Prefide IOANNE MALDERO *In Thesibus 1608. 8. Aug. concl. 3. & 6. Item 1610. 30. Ianu. concl. 3. 7. 11. ait:* Gratiam omnibus paratam esse, vt vel à peccatorum cæno emergant, vel ne nouis inciantur, suadet infinita Dei bonitas, & Redemptoris $\Phi\iota\lambda\alpha\nu\delta\ \rho\omega\tau\iota\alpha$. *Vide similia concl. 4.*

Item 1610. 23. Martij, conclus. 1. sic habet: Habent omnes adulti auxilium sufficiens saltem mediatè. Idem intellige de obduratis & excæcatis.

Prefide GVILIELMO FABRICIO *In Thesibus 1612. 9. Martij conclusio 4. sic habet:* Gratiam sufficientem omnibus adultis, etiam excæcatis & obduratis dari, suadet infinita Dei bonitas, & Christi Domini pro omnibus mortui copiosa redemptio. *Item 1612. 17. Maij.*

Prefide IOANNE WIGERS 1637. 3. Martij.

Prefide IOANNE SCHINKELIO 1637. 12. Iunij conclus. 4.

ARTICVLVS IX.

An gratiæ resisti possit?

IANSENIVS.

THEOLOGI SOCIET.

I. **N**ullum adiutorium gratiæ, cuius usus ita ponitur in arbitrio voluntatis, vt illo utatur, aut non utatur; vt illud amplectatur aut deserat; aut illi consentiat, aut non consentiat, si voluerit, ad medicinale adiutorium (siue veram gratiam Christi) villo modo pertinere potest. Tom. 3. lib. 2. c. 5. col. 103.

II. *Cùm*

I. **C**ùm Concilium Tridentinum, (quod post cetera accuratissime omnia ad auxilia gratiæ spectantia tradidit) definiat: a hominè à gratiæ præueniente excitatum, eidem gratiæ liberè assentiri, & cooperari; sic, vt illam etiã abiciere possit, nempe non assentiendo, nec cooperando: & anathemate damnet, dicentem: Liberum hominis arbitrium à

Deo motum, & excitatum, nihil cooperari, neque posse dissentire, si velit; malè omnino Iansenius, tale adiutorium à gratiâ Christi excludit.

II. Tri-

Iansenius.

Theologi Societatis.

II. *Cum adiutorij gratiæ usus, & non usus, actio & cessatio, libertati subditur; vel cæcis manifestum est, impossibile esse, ut sit aliud adiutorij genus, quàm possibilitatis; quod Pelagianus error asseruit.*
Tom. 3. lib. 2. c. 9. col. 24.

III. *Nulla omnino gratia Christi effectû suo caret; sed omnino efficit ut voluntas velit, & aliquid operetur. Unde gratia & bonum opus ita reciprocantur, ut sicut ex gratia data mox effectus operis consecutus infertur; ita vice versa ex defectu operis, gratiam non esse datam.*
Tom. 3. lib. 2. c. 25. col. 202. & 204.

IV. *Adiutorium gratiæ ante lapsum Adæ tale erat, ut ab ipso libera voluntatis nutu penderet; saluaq; maneret illa libertatis in utramque partem flexibilis indifferentia: nunc verò tale est, quod suapte efficaciam faciat insuere facultatem, nec ipsius libero arbitrio subiaceat. Sed hoc ipso quo datur, simul & usus eius, & influxus datur: sicut hoc ipso quo adest iustitia, fit iustus animus.* To 3. lib. 2. c. 4. col. 97.

Consonant Hæretici nostri temporis,
CALVINVS lib. 2. Instit. cap. 2. §. 10. & cap. 3. §. 10. Idem in Antid. sessionis 6. §. Porro. & in can. 4. eiusdem sess. & sub initium sessionis 6. LUTHERVS de seruo arbitrio: qui liber totus eodem spectat. Idem in Genes. 2. CONTRA-REMONSTRANTES in Specimine Amstredod. ar. 73. apud Malderum 1. 2. & idem art. 72.

II. Tridentinum cum non aliam describat gratiam, quàm quâ Deus hominem præueniat, vocet, excitet, moueat, illuminet, cor tangat, & bona inspiret: & de his omnibus dicat hominem à Deo motû, & excitatum dissentire posse, deesse posse, abiciere posse: necesse est eam gratiã, quam abiciere, & cui dissentire, ac deesse quis potest, veram Christi gratiam esse; vel pro ea, quam tradere Concilium debuerat, Pelagianum nobis errorem obrudere.

c. cap. 13.
d. cap. 5.

III. Exhortatur nos Apostolus ne in vacuum gratiam Dei recipiamus: id est, ne effectu & fine ad quem data est, careat. Sentiebat ergo carere eo posse: nec eam, quam Iansenius, inter gratiam & opus; interque non opus & non gratiam agnoscebat reciprocationem. Nec verò S. Stephanus, cum ait: *ſ Durâ ceruice & incircumcis cordibus, vos semper Spiritui sancto* (id est eius gratiæ) *resistitis.* Poterant ergo resistere, & gratiæ non obtemperare.

c. 2. Cor. 6.
1.

1. A. 7. 51.

IV. Adæ adiutorium ob hoc amplius in nutu erat voluntatis, quòd totum in habitualibus donis consisteret; nec perinde ut nos, ille gratiæ actualis impulsu indigeret: qui tamè dum in nobis fit; ita suaviter allicit, ut libertatis indifferentiam nullâ necessitate violet. Sic enim Christus loquitur: *g Ego sto ad ostium, & pulso; si quis aperuerit mihi ianuam, intrabo ad illum* q. d. non perfringam, nisi consentiendo ultro aperiat.

ſ g Apoc. 3.
20.

SCRIPTURÆ

Pro doctrina Societatis contra Iansenium.

- PROVERB. I. 24. Vocavi, & renuistis; extendi manum meam, & non erat qui aspiceret.
 ISAIÆ 5. 4. Quid est, quod ultra debui facere vineæ meæ, & non feci ei? an quod excipit
 tui, ut faceret uvas, & fecit labruscas?
 IDEM 65. Expandi manus meas totâ die, ad populum incredulum &c. qui ad iracundiam
 prouocat me, ante faciem meam semper.
 PSAL. 94. 8. Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra.
 MATTH. 20. 16. Multi vocati, pauci verò electi.
 IDEM 22. 3. Misit vocare inuitatos ad nuptias, & nolebant venire.
 IDEM 23. 37. Quoties volui congregare filios tuos, quemadmodum gallina congregat
 pullos suos sub alas, & noluisti?
 ACTOR. 7. 51. Vos semper Spiritui sancto resistitis.
 ROM. 2. 5. Benignitas Dei ad penitentiam te adducit: tu autem secundum duritiam tuam,
 & impenitens cor thesaurizas tibi iram in die iræ.
 2. CORINT. 6. 1. Exhortor vos, ne in vacuum gratiam Dei recipiatis.

CONCILIA

Pro doctrina Societatis contra Iansenium.

- TRIDENT. sess. 6. cap. 5. Tangente Deo cor hominis . . . inspirationem illam recipiens,
 abicere potest.
 IBIDEM cap. 11. Deus suâ gratiâ semel iustificatos non deserit, nisi ab eis prius deseratur.
 IBIDEM cap. 13. Deus, nisi ipsi illius gratiæ defuerint, sicut cepit opus bonum, ita perficit;
 operans velle, & perficere.
 IBIDEM can. 4. Si quis dixerit, liberum hominis arbitrium à Deo motum, & excitatum . . .
 non posse dissentire, si velit; anathema sit.
 SENONENSE anno 1528. decreto fidei 15. Non est tale trahentis gratiæ auxilium, cui resisti non
 possit.

SS. PATRES

Pro doctrina Societatis contra Iansenium.

- ARNOBIUS lib. 2. aduersus gent. Vis sumere quod offertur, atque in tuos vsus conuertere
 consulueris tu tibi: aspernaris, contemnis, despicias? te muneris commoditate priuaueris
 nulli Deus necessitatem affert.
 CHRYSOSTOMVS homil. 82. in Matth. 26. Dei vocatio nullum cogit, nec mentem eorumque
 virtutem volunt contemnere, vilo modo violentat, sed hortatur quidem, ac consiliat, & omni-
 bus modis bonos esse persuadet; si verò aliqui reluctantur, nullo modo cogit.
 IDEM hom. 46. in Ioan. 6. Non enim vi, & necessitate quadam, Deus bonos facere consentit;
 neque electio eius violenta est; sed suaforia. Ut enim intelligas non cogere vocationem; mul-
 tos vocatos perire contingeret: quamobrem constat in nostro esse arbitrio, an saluemur, an
 perdamur.
 AVGVSTINVS lib. de spir. & lit. cap. 34. Misericordia Dei præuenit nos; consentire autem vo-
 cationi Dei, vel ab ea dissentire, nostræ voluntatis est.
 IDEM ad Simplicianum lib. 1. q. 2. Noluisset ergo Elau, & non cucurrit: sed etsi voluisset & cu-
 currisset, Dei adiutorio peruenisset; qui ei etiam velle, & currere vocando præstaret, nisi vo-
 catione contemptâ reprobus fieret.
 IDEM Lib. LXXXII. qq. q. 68. Ad illam enim cœnam, quâ Dominus dicit in Euangelio præ-
 paratam, nec omnes, qui vocati sunt, venire voluerunt; neque illi qui venerunt, venire pot-
 uerunt, nisi vocarentur: itaque nec illi debent sibi tribuere, qui venerunt, quia vocati venerunt;
 nec

nec illi qui noluerunt venire, debent alteri tribuere; sed tantum sibi; quoniam, ut venirent vocati, erat in libera voluntate.

CYRIL. ALEXAND. in *Ioan. 17. lib. 11. cap. 21. in fine.* Quod si proditor aequaliter aliis discipulis Salvatoris auxilium non habuisset, frustra haec a nobis dicerentur. Sin autem non minus quam ceteri diuinam gratiam regebatur, sed suo ipsius iudicio in profundum perditionis delapsus sit; quomodo etiam non seruauit eum Christus: qui suum patrocinium ei praestitit, qui quantum ad ferendam opem illi attinuerit, seruasset hominem, nisi vltro ille in perditionem insilisset. Gratia igitur in aliis effulsit, seruauitque omnes, qui cooperantem ei voluntatem tradiderunt: sic enim salutis nostrae modus dispositus est.

PROSPER 2. de *vocat. Gent. cap. 12.* Quod non potest, nisi cooperante Spiritu Dei fieri, eorum meritis deputetur, quorum id potuit voluntate non fieri.

IDEM *lib. 2. de vocat. Gent. c. 26.* Quae voluntas de sua habet mutabilitate, si deficit; de gratia vero opitulatione si proficit: & quod a multis refutatur gratia, ipsorum est nequitia: quod a multis recipitur, gratia diuinæ est, & voluntatis humanae.

DAMASCENVS *lib. 2. orthod. fidei cap. vlt. initio.* In nobis est virtuti immanere, & sequi Deum nos ad illam vocantem, aut deserere virtutem.

ANSELMVS in *6. Matth.* In Paulo videtur cogens Dei voluntas; sed non est, quia licet sit percussus; tamen voluntate erat liberus, ut resisteret, si vellet.

IDEM *Matth. 6. in illud: Fiat voluntas tua.* Docet aliquando contingere, ut Deus per misericordiam velit de aliquo prauo, quod sit iustus, & conferat illi gratiam suam; & tamen ille per liberum arbitrium contradicat, nec gratiae Dei consentiat.

DD. SCHOLASTICI

Pro doctrina Societatis contra Iansenium.

D. THOMAS 4. contra *Gentes c. 70. ad obiectionem sumptam ex 1. Ioannis 3.* Omnis qui ex Deo est, peccatum non facit; responder: Haec ideo dicuntur; quia bona Spiritus sancti, quantum est de se, tantam habent virtutem, quod hominem sine peccato conseruare possunt, neque homo peccare potest, secundum ea viuens: potest autem contra ea agere, & ab eis discedendo peccare.

Certe non disceditur ab aliquo nisi prius cum illo quis fuerit.

IDEM *Lectione 3. in 7. Rom. Velle adiacet mihi, id est, propinquum est mihi, quasi sub mea potestate constitutum (quod dicit non patrocinari Pelagianis) quia velle adiacet mihi, scilicet per gratiam reparato, & ex operatione diuinæ gratiae.*

IDEM 1. p. q. 62. art. 3. ad 2. Omnis forma inclinatur suum subiectum, secundum modum naturae eius: modus autem naturalis intellectualis naturae est, ut liberè feratur in ea, quae vult: & ideo inclinatio gratiae non imponit necessitatem; sed habens gratiam potest ea non uti, & peccare.

Obserua D. Thomam generaliter loqui de omni forma; atque aded de gratia; quae proinde omni voluntas non vult potest.

IDEM 1. 2. q. 106. art. 2. ad 2. dicit: Legem nouam, quantum est de se, sufficiens auxilium dare, ad non operandum: sed hominem ingratum, auxilio sibi dato non uti.

BONAVENTURA in 2. *distinct. 26. q. vlt.* Pro tanto dicitur gratia mouere liberum arbitrium, quia liberum arbitrium gratia informatum, mouet seipsum. Et *infra ad 1.* Sicut voluntas mouet seipsam ad opera naturalia; sic adiuta per gratiam mouet seipsam ad opera meritoria.

SCOTVS in 1. *distinct. 40. q. vlt. in corp.* Ille, qui est praedestinatus, potest damnari; non enim propter eius praedestinationem voluntas eius confirmata: & ita potest peccare, & ita paratione in peccato stare finaliter.

Gratiam certe finalem habet, qui praedestinatus est; resistere autem ei potest; quia finaliter in peccato stare potest.

ALBERTVS 1. par. q. 63. *Memb. 3. Art. 2.* Licet praedestinatio praeparet isti gratiam, & gloriam; tamen quia iste liberi arbitrii erit, & potest ponere obstaculum Spiritui sancto, & operationi diuinæ, potest impedire ne conferatur ei gratia, & gloria. IDEM *dicit art. 2. par. 2.*

ALEXANDER 2. par. q. 19. *Memb. 2. ad 4.*

EGIDIVS in 2. *dist. 5. q. 2. art. 2. post medium, quod probat ibidem ex Damasceni lib. 2. cap. 30.* Item *in solut. ad 1. & dist. 25. q. 1. art. 3. dubio litter. 2. §. sed dices.*

ARGENTINA in 2. *dist. 5. q. vlt. art. 3. in fine.*

RAINERIVS in *Panthologia verbo Gratia cap. 2. ad finem. Item verbo Liberatio a peccato cap. 18. 20. 22. 24. & verbo Reprobatio cap. 5. 6. 10. & verbo praescientia cap. 7.*

DIONY-

DIONYSIVS CISTERCIENSIS in 1. dist. 4. q. 1. art. 1. par. 2. prop. 4. & in 2. dist. 25. q. 2. art. 2. Con. 5. ibidem q. 3. art. 1. in Corol. 1.
 CONRADVS 1. 2. q. 10. art. 4. §. 2. CAIETANVS 1. 2. q. 111. art. 1. ante medium. FERRAR. 3. contra gentes cap. 159. circa medium. IDEM in 4. contra gent. 22. §. Ad eius evidentiam. IOANNES MAIOR. in 2. dist. 28. q. 1. post 4. Concl. Corol. 2. ibidem ad 7. argum. MARSILIUS 2. q. 17. prope finem. GUILIELMVS DE RVBIONE in 2. dist. 24. q. 1. art. 2. WALDENSIS tom. 1. doctrinalis fidei cap. 29. ante medium. IDEM in tom. de sacramentis cap. 10. post medium. ABVLENSIS in Iosue cap. 2. q. 81. sub initium. DELPHINVS L. 2. de predest. in respons. ad 2. dub. Idem lib. 5. de iustificacione titul. de ordine iustificacionis §. secunda. STVNICA lib. 2. de vera relig. cap. 5. in fine. DOMINICVS SOTO in explicationibus suarum opinionum ad finem lib. 4. sent. CONTARENVS CARDINALIS in Epist. de predest. in fine. IOANNES COCHLEVS duobus lib. de lib. arbit. aduersus Melanch. IOANNES ECKIVS in Enchirid. locorum communium loco 31. ad 11. obiect. & pluribus aliis locis ibidem. IOANNES NOPELIVS lib. 2. cap. 2. CASTRO verbo Gratia hierogl. 2. colum. 2. & Col. 10. & 11. ANDREAS VEGA in Trident. lib. 6. cap. 8. in fine. & cap. 9. in principi. CAMERARIVS de gratia & lib. arbit. lib. 1. c. 21. & lib. 3. cap. 8. & ibidem variis locis. ALPHONSVS VIRIVSVS Philippica 15. FRANCISCVS CARTHAGENA de Predest. discursu 8. dub. 1. Concl. 3. & seq. MICHAEL DE PALACIO in 2. sent. dist. 25. HORANTIUS Locorum Cathol. lib. 1. cap. 52. & alibi. FELICIANVS CAPITONVS Cathol. explicat. par. 2. explicat. 73. num. 3. LORCA de Gratia disp. 17. §. 1.ultima disp. 17.

ACADEMIA LOVANIENSIS

Pro doctrina Societatis contra Iansenium.

ADRIANVS PAPA VI. Quodlibet 7. q. 1. versus finem: Plurimorum manus à Deo apprehenduntur, qui tamen extra puteum non trahuntur, quia semetipsos iuuare non fatigunt: ut si iacenti in puteo chorda porrigitur, quâ se valeat liberare; sed quia laboris piget, aut penam refugit suâ culpâ, non offerentium restem, in puteo perseverat.

IOANNES DRIEDO de Capt. tract. 6. cap. 11. part. 2. Gratia auxilium est tamquam organum seu instrumentum, aut indumentum, aut aliud quoduis desuper datum, quo posset homo liberè uti, aut non uti.

IDEM de Redempt. generis humani tract. 4. cap. 2. coroll. 5. Quemadmodum ex duobus iam equaliter iustis, contingit alterum libero arbitrio à gratia deficere, consentiendo desideriis carnis suæ; alterum eodem libero arbitrio innixto Dei auxilio perseverare: sic ex duobus adhuc impiis æqualiter indignis, æqualiter diuinis instinctibus pulsatis, atque admonitis, aut ad fidem, aut ad cordis penitentiam, contingit alterum non reluctari, sed locum dare pulsanti Deo; alterum verò resistere, & permanere in obstinatione suæ voluntatis. Habet hic qui se vocatus resistit, in potestate sua non resistere: alioqui neque peccaret, neque sibi meritum supplicij faceret resistendo.

RVARDVS TAPPERVS art. 7. contra Lutherum prop. 7. Deus non flectit voluntatem ad alteram contradictionis partem determinando, nisi suasionem, & inspirationem, quam etiam liberum est homini semper sequi, & negligere, per quam ipse operatur in cordibus nostris velle, & perficere. IDEM ibidem propos. 10. Quod ex similiter tractis, & interius in corde vocatis, unus credit, & conuertitur; & alius manet incredulus, nec conuertitur; contingere potest ex sola arbitrij diuinitus preparati libertate, nec aliter contingere potest si similiter sunt affecti, & vocantur, secundum quod apti sunt ad sequendum. Omnibus namque positis, quæ præcedunt, & requiruntur ad fidem, & conuersionem, libera manet voluntas, nullaque inducitur necessitas se determinandi ad credendum, vel sequendum vocationem, nec ad oppositum.

FRANCISCVS SONNIVS Episcopus Antwerp. in Demons. tract. 12. de Confusis ad obiect. Si autem dona Dei sunt, igitur non habet ea in potestate sua homo. Respondet: Dona dei nequeunt nisi vbi donata fuerint. Vbi autem donata sunt, iam vti illis, vel non vti, eius, qui donum accepit, efficitur.

MARTINVS RITHOVIVS Episcopus Iprensis in 1. sentent. dist. 24. vsque ad 30. MS. Trahit autem (gratia) non inuitum; sed sicut trahit sua quemque voluptas. Et iterum: Sic trahit, ut tamen non sequaris necessariò, sed in diuersum te mouere potes.

TILETANVS 1. par. Apolog. pro Trident. circa sess. 6. Nec per peccatum iniecta est (homini) in suis operationibus necessitas. Consequenter probat ex Scriptura & PP. supposita gratia, indifferenter esse potestatem vtriusque partis, ad bonum scilicet, & malum.

CORNELIVS IANSENIUS Episcopus Gandens. cap. 90. Sine præueniente Dei gratia bene quidem velle non possumus; sed præuenientem Dei gratiam nullâ necessitate amplecti cogimur: sed liberum est amplecti, vel non.

THOMAS

THOMAS STAPLETONVS *Antidoto in Ioan. cap. 1.* Volendi efficacia, volendi libertatem non tollit, sed statuit; nõ impellit, sed adiuvat. *Idem Antidoto in Acta c. 2. ad illa verba:* Definito consilio & præscientiã Dei, docet per diuinam prouidentiam, humanis actionibus non imponi necessitatem.

IOANNES MALDERVS *Episcopus Antwerp. in Anti-synodico cap. 8. n. 3.* Omnino dicendum est, post Dei operationes in hominis potestate manere regenerari, vel non regenerari; conuerti, vel non conuerti; & gratiã efficaci non tolli libertatem nostrã voluntatis in consensu, ad quem nos excitat. *Vide eundem 1. 2. q. 111. art. 3. dub. 13.*

IOANNES WIGGER *5 1. 2. q. 111. art. 3. nu. 27.* Agnoscenda huiusmodi diuinã gratiã auxilia, quibus Deus homines præuenit & incitat; atque adeo sufficientes vires præbet, siue ad malum vitandum, siue ad bonum operandum; quæ ab hominibus tamen negliguntur, nec consequuntur effectum.

ARTICVLVS X.

An gratia nobis cooperetur, & nos gratiã: adeoque aliquid nostrum sit in bono opere, ex eaque aliquid laudis in nos redundet?

IANSENIVS.

THEOLOGICI SOCIET.

I. *Pelagiana phrasæ sunt, gratiam prouocare, alligere, cooperari voluntati.* Tom. I. lib. 5. c. 11. col. 269.

I. **N**on Pelagiana, sed Apostolica phrasæ est: Dei gratiam nobiscum, & nos gratiã Dei cooperari. Cùm a *Euangelium* ac b *Tridentinum* a *Matth.* 22. 3. b *Trid. sess.* 6. can. 4. Deo, Dei que gratiã inuitandi, vocandi, excitandi que officia tribuat; mirum est quid in prouocandi, alligandi que nominibus, apud Theologos vsitatis, Iansenius supersticiosus scrurator Pelagianismi inueniat.

II. *Laudem boni operis, bona que voluntatis partiri cum Deo, impium esse, ex eo patet, quod post lapsum hominis, tota laus bonæ voluntatis, atque operis in solam gratiam referenda sit.* Tom. 3. lib. 2. c. 23. col. 193.

II. Vti Catholicorum nemo sic opus bonum partitur cum Deo, vt partem eius vnã sibi, alteram Deo tribuat: ita non nisi contra sacræ Scripturæ & Conciliorum auctoritatem negari potest, quin ex eodem bono opere, quod diuinã gratiã, vt principali causæ, cooperando facit iustus, & laudem & meritum habeat, & mercedem, coronam que expectare debeat.

Consonant hæretici CALVINVS 2. *Instit.* l. 3. §. 6. n. & 12. in *Antidoto Trident. sess. 6. cap. 6.* CALVINVS in *Antid. Trid. sess. 6. sub initium.* IDEM *ibid.* §. Sexto capite. & in can. 4. eiusdem sessionis. IDEM *lib. 3. Instit. cap. 24. §. 1. & 3.* & *lib. 2. cap. 3. §. 6. & 11.* LUTHERVS Tom. I. in *resolutione propositionum Lipsiensium conclus. 2.* CHEMNITIVS in *exam. Trid. sess. 6. in can. 2. 3. 4. & c.*

SCRIPTURÆ

Pro doctrina Societatis contra Iansenium.

SAP. 9. v. 10. Mitte eam de sede magnitudinis tuæ, vt mecum sit, & mecum laboret. I. CORINTH. 15. v. 10. Abundantius omnibus laboraui, non ego; sed gratiã Dei mecum.

Quid est gratiam mecum laborare, quàm cooperari?

G

ROMA